

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13787

гр. София, 29.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20221110104871 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Л. Д. Стоянов срещу Агенция по вписванията и „Тера дом“ ЕООД. Ищецът излага, че с договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 27.01.2010 г. е продал притежаваните от него дружествени дялове „Тера дом“ ЕООД на К. Д. Х.. Съгласно Протокол от същата дата едноличния собственик на капитала на „Тера дом“ ЕООД взел решение за избор на нов управител – К. Д. Х.. Посочва, че посочените промени били заявени за вписване по партидата на дружеството в Търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ), но е последвал отказ на длъжностното лице. Сочи, по партидата на дружеството той продължава да фигурира като съдружник и управител на „Тера дом“ ЕООД, което пораждало правна несигурност в стопанския оборот и препятствало извършването на търговска дейност на дружеството.

В постъпилия отговор на искова молба Агенция по вписванията прави възражения срещу предявения иск. Счита предявените искове за недопустими, при което на основание [чл. 130 от ГПК](#), съдът следва да прекрати.

Настоящият съдебен състав приема, че така предявеният иск е недопустим поради следните съображения:

Правото на иск е средство за защита на материалното право чрез разрешаване на граждански спор. Възникването, съществуването и надлежното упражняване на правото на иск зависи от наличието на съответни положителни процесуални предпоставки или липсата на определени процесуални пречки. Наличието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта му и за нея съдът е длъжен да следи служебно. В определение № 479/24.08.2015 г. по ч. т. д. № 829 по описа за 2015 г. на ВКС е посочено, че когато спорното правоотношение може да бъде предявено по друг ред или ако ищецът не може да постигне целения правен резултат с провеждане на установителния иск, искът е недопустим.

На първо място, съдът приема, че за реализацията на претендираните права ищецът разполага със специален ред за защита.

Ищецът разполага с правна възможност съгласно чл.141, ал.5 от ТЗ /чл.141, ал.5 - Управителят може да поиска да бъде заличен от търговския регистър с писмено уведомление до дружеството. В срок до един месец след получаване на уведомлението дружеството трябва да заяви за вписване освобождаването му в търговския регистър. Ако

дружеството не направи това, управителят може сам да заяви за вписване това обстоятелство, което се вписва, независимо дали на негово място е избрано друго лице да поиска заличаването му като управител на дружеството/. Обстоятелството, че ищецът е загубил още едно качество – това на едноличен собственик в процесното ООД, може да бъде заявено за вписване само от лицата по чл.15 от ЗТР, но не и от самия бивш едноличен собственик, в какъвто смисъл е и т.5 от Тълкувателно решение № 1 от 31.05.2023 г. на ВКС по т. д. № 1/2020 г., ОСТК, докладчик съдията Петя Хорозова, не води до разколебаване на извода за недопустимост, тъй като интересите на лица, които са били еднолични собственици и са загубили това качество, чрез прехвърляне на дялове, са защитени чрез разпоредбите на чл.40-41 от ЗТРРЮЛНЦ, където е предвидена административнонаказателна процедура при неизпълнение на задължението за заявяване за вписване в търговския регистър на посоченото обстоятелство. /Чл. 40 от ЗТРРЮЛНЦ - (1) Лице, което е задължено, но не заяви вписване на обстоятелство по чл. 4 или не представи акт по чл. 5 в определения от закон срок, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. (3) Ако след като е наказано с глоба, задълженото лице не заяви вписване или не представи актовете в определения срок, то се наказва с глобите по ал. 1 и 2 всеки месец до извършване на действията./.

За съдружника липсва правен интерес от предявения иск и поради възможността да прекрати членството си в дружеството, вкл. чрез ликвидация.

Отделно от това, в случай на претърпени от ищеца вреди в резултат на виновното бездействие на управителя, той има възможност да търси обезвреда въз основа на общите принципи на гражданското право.

На второ място, с предявените иски ищецът не може да постигне целта, заради която са предявени.

Дори да бъде постановено решение, с което е признато, че ищецът не е едноличен собственик на търговското дружество, решението няма да подлежи на служебно вписване, тъй като не е измежду документите, изрично посочени в ТР и Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел за вписване на установените с него подлежащи на вписване обстоятелства, поради това и съдът не може да задължи Агенцията по вписванията да впише промените. Вписването, заличаването и обявяване в ТРРЮЛНЦ е уредено с ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно чл. 2 последния, регистърът е единна и централизирана електронна база данни, а воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър е уредено с Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. Документите, които заявителят трябва да представи за вписване на конкретно обстоятелство, е уредено с Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. Съдебното установително решение не може да замести изискуемите от нормативните актове документи по партидата на търговското дружество, тъй като то не е посочено като документ в ТР и Наредба № 1/14.02.2007 г. за вписване на посочените от ищеца обстоятелства. Съгласно чл. 14 ЗТРРЮЛНЦ вписване, заличаване и обявяване на обстоятелства в ТР се извършва въз основа на акт на съда само в предвидените в закон случаи, какъвто не е конкретния случай. Да се допусне установяване на подлежащи на вписване обстоятелства, чрез предявен отрицателен установителен иск, означава да се заобиколи създадения с ЗТР и Наредба № 1 специален ред за вписване в ТРРЮЛНЦ.

До целеният резултат не би могло да се стигне със задължаване на „Тера дом“ ЕООД да ги заяви промените, тъй като съгласно горепосочената нормативна уредба, дружеството е задължено да ги заяви по силата на закона. С оглед изложените по-горе съображения настоящият съдебен състав приема, че така предявената искова претенция се явява недопустима. Ищецът не разполага с право на иск срещу търговското дружество и Агенцията по вписванията за установяване на обстоятелството, че не е съдружник и управител на дружеството, респ. – няма правен интерес от предявяване на иска след като

защитата на неговите права е уредена по друг ред и няма да се постигне целения резултат.

По отношение на предявеният иск за признаване на установено по отношение на Агенцията по вписванията, че К. Д. Х. притежава качеството на едноличен собственик, както и качеството на управител на „Тера дом“ ЕООД, съдът счита, че освен изложеното, по същество с този иск ищецът претендира да упражнява чужди права пред съд, което в конкретния случай е недопустимо, на основание чл. 26, ал. 2 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д.№ 4871 от 2022 г., по описа на СРС, 75 с-в, поради недопустимост на предявения иск.

Определението подлежи на обжалване пред СГС в седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____